

forhold mellem en ansat og en arbejdsgiver, og at forholdet mellem de to parter ikke er jævndyrdigt.

Regeringens klare standpunkt er, at den beskyttelse, som hviletidsreglerne giver, som udgangspunkt også bør gælde ansatte, der arbejder hjemme. Ansatte, der arbejder hjemme, skal ikke miste retten til at påberåbe sig arbejdsmiljøloven. Hvorfor i alverden skulle de det?

Når det er sagt, vil jeg ikke afvise, at der på nogle virksomheder også hos de ansatte kan være interesse for, at den ansatte går tidligt hjem og så arbejder om aftenen derhjemme ved computeren.

Jeg har i forlængelse af tidligere drøftelser i salen spurgt Arbejdsmiljørådet om, hvordan rådet forholder sig til spørgsmålet. Arbejdsmiljørådet er imidlertid meget delt. Arbejdstagersiden har klart tilkendegivet, at der slet ikke er behov for ændringer, da det eksisterende regelsæt er godt og fleksibelt. Arbejdsgiversiden derimod mener, at reglerne skal ophæves, så ansatte, der arbejder hjemme, helt får frataget retten til hviletid.

Det er netop på den baggrund, at jeg har det synspunkt, at området bedst egner sig til regulering via kollektive overenskomster eller aftaler. Det er arbejdsmarkedets parter, som bedst konkret kan aftale sig frem til, hvor langt den ansatte skal gå ned i hviletid, hvilke vilkår arbejdsgiveren til gengæld skal opfylde, det er parterne, som ud fra helt særlige forhold på det pågældende overenskomstområde bedst finder en naturlig balance mellem fleksibilitet og hvile, og der er rent faktisk allerede i en lang række kollektive aftaler taget hul på den overenskomstmæssige dækning af hjemmearbejdet.

Nogle overenskomster henviser til, at hjemmearbejde er omfattet af de gældende regler og aftaler om løn- og ansættelsesvilkår, herunder hviletid, andre overenskomster forholder sig mere detaljeret til hjemmearbejde. I flere overenskomster er der igangsat udredningsarbejder med det formål at analysere de forskellige aspekter ved udbredelse og anvendelse af hjemmearbejde med henblik på senere aftaleregulering. Der er altså en proces i gang.

Lad mig nævne et par eksempler: I industrien har parterne aftalt et protokollat om tele-, distance- og hjemmearbejde i tilknytning til industris overenskomst.

AHTS og HK/Service og HK/Handel har indgået rammeaftale om distancearbejde i landsoverenskomsten for kontor og lager.

Finanssektorens arbejdsgivere og Finansforbundet har indgået rammeaftale om distancearbejde på finanssektorens område.

HORESTA og HK har aftalt et protokollat om distancearbejde inden for hotel- og restaurationsområdet.

ELFO og Teknisk Landsforbund har ligeledes aftalt et protokollat inden for deres overenskomstområde.

Amter og kommuner har sammen med de kommunale tjenestemænd og overenskomstsatte lavet en rammeaftale om tele- og hjemmearbejde.

Staten og statens ansatte har indgået en aftale om distancearbejde.

Endelig har Dansk Handel og Service og HK/Service indgået en særlig aftale om hviletid m.v. i forbindelse med distancearbejde.

Så er det, jeg spørger: Hvor er nu det store påtrængende behov for, at reglerne ændres så radikalt, som der lægges op til i beslutningsforslaget? Hvad er det, som gør, at vi ikke trygt kan overlade det til arbejdsmarkedets parter at indgå aftaler?

Forslagsstillerne anfører ligefrem, at aftalen mellem Dansk Handel og Service og HK/Service giver større fleksibilitet, end hvad jeg tillader alle andre lønmodtagere. Om det vil jeg sige, at det er så forkert, som noget kan være. Lignende aftaler kan jo også indgås på de andre overenskomstområder.

Regeringen har, som alle her i salen ved, opfordret arbejdsmarkedets parter til at indgå flere aftaler. Vi er midt i en proces, der har taget længere tid, end jeg havde troet, men der er dialog. Jeg er i dialog med flere organisationer, og jeg tror, at den dialog resulterer i, at der udarbejdes flere aftaler på området.

Jeg ville finde det ærgerligt, hvis jeg blev tvunget til at komme med så vidtgående og efter min opfattelse firkantede regler, som der lægges op til. Jeg mener faktisk, at man derved stikker en kæp i hjulet for den, synes jeg, frugtbare proces, der er i gang.

Jeg skal endelig på vegne af regeringen afvise beslutningsforslaget.

Carsten Hansen (S):

Ja, vi er jo virkelig i genbrugsbranchen i dag.

Jeg skal starte med at sige, at hr. Anders Samuelsen som sagt flere gange i dag ikke kan være til stede, og jeg skal også på De Radikales vegne afvise beslutningsforslaget.